

Преди петдесетъ години се появилъ най-сетне „безопасниятъ“ или шведскиятъ кибритъ, отъ който и сега се ползуваме. Въ главичкитъ на тия кибритени клечки нѣма фосфоръ, а последния е замѣненъ съ други горящи вещества. Въ шведския кибритъ сѣра не се слага. Ето защо, той не е отровенъ и е безопасенъ.

Каква голѣма разлика между нѣкогашнитъ трудни начини за добиване огънь и сегашнитъ! ... Отначало бавно настѣпвало усъвършенствуването, а къмъ края виждаме, какъ бързо всичко се усъвършенствува. Отначало науката била въ зародиша си, а напоследъкъ тя бързо се развива. На науката ние дължимъ голѣмитъ успѣхи въ усъвършенствуването на сръдствата за използуване материалитъ, които намираме въ природата, за да подобримъ и улеснимъ живота си.

Какво по-голѣмо улеснение отъ това, — да отворишъ хубавата кибритена кутийка, и отъ най-малкото драскане на клечицата (или свѣщицата) до нея, да запалишъ буенъ огънь! И то когато и да пожелаешъ, безъ никакъвъ трудъ и безъ никаква опасностъ.

Какъ науката е успѣла да ни даде днешната електрическа лампа, която има много по-чиста и по-силна свѣтлина, това нашитъ четци научиха отъ миналогодишнитъ книжки на „Вънецъ“.

